

Jön a mi Istenünk, nem hallgat

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Téged hívlak, URam, kösziklám!

Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok.

Jön a mi Istenünk, nem hallgat.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

Jön a mi Istenünk, nem hallgat.

Imádkozzunk. Hatalmas Istenünk! Te teremtettél minket erre a világra. Te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Te adtad nekünk egyszülött Fiadat, hogy az út, az igazság és az örök élet legyen a mi számunkra. Adj nekünk fület, hogy meghallhassuk a Te szavadat. Mutasd meg nekünk azt, hogy a Te erőd a mi erőtlenségeink által is el tudja érni a célját a Jézus Krisztusban, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg "Az életkezdetünk a zsoltárok tükrében" című csendesnapunk első áhítatának igéjét, ahogyan megírva találjuk Habakuk próféta könyve 3. fejezete 19. versében a következőképpen (álljunk fel): "Az Úr, az én URam ad nekem erőt; olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem." – Urunk! Te tudod, hogy mennyi kishitűség van mibennünk. Kérjük, igéd erejével mutasd meg nekünk, hogy a Te kegyelmed mindenre elég! Ámen. (Foglaljunk helyet.)

Kedves Testvéreim! A nyár elején az egyik egyetemista fesztiválról a következő, csábítóan szánt plakátokat láttam: "Bocsi, elhagytalak a tömegben." Illetve: "Bocsi, leöntöttelek a sörömmel." Hát... Ilyen élményekkel itt, Magyarországon nem szolgálhatunk... Jézus soha nem hagy el téged. Sem a tömegben, sem pedig akkor, amikor totálisan egyedül érzed magad. Jézus soha nem a sörével önt le téged. Jézus a szeretetével önt le téged. Melyik a jobb? Választhatsz...

Itt szól közbe Lackfi János:

URam, mi, a te báránykáid, roppant jópofa gyerekek vagyunk,
hirdetjük, ne mondj le semmiről, mert minden lemondás kis halál,
és MI tényleg nem is mondunk le semmiről:

válogatott finomságokat akarunk – és hozzá tökéletes alakot,
nagy transzokat, repüléseket – de hozzá ártalomcsökkentést,
legendás berúgásokat – aztán azonnal kezeljenek ki belőle,
szabad szerelmet – mosolygós nemibeteg-gondozással,
érzelmi ámokfutást – antidepresszánsokkal,
utazni nulla forintért – de közben zöld legyen ám a bolygó,
tessék mindent leaszfaltozni – sárba ne kelljen már lépnünk,
de járdáink közt minden áldott négyzetcentit kéretik beparkosítani,
legyen minden minőségi – de olcsó,
legyen tartós – de engedhessük meg magunknak a legújabbat,
legyen minden halk és automatikus, mint egy sci-fiben –
de kevesebb energiával kelljen működtetni, mint amennyi hőt egy gyufaszál kibocsát.

Hát bizony. Sokszor ilyenek ezek a mi "magaslataink". Magasra tett mérce – másokkal szemben. Magasra tett mérce – mindennel szemben. Csak magunkkal nem... Nekünk nincs mércénk! MI azt teszünk, amit mi jóak látunk! Például csinálunk magunknak egy kis, személyes Istent. Aki azonnal ugrik, mint a kutya – ha MI bajban vagyunk. Jön és segít. Ez a dolga, nem? Cserébe, na jó, megpróbálunk egy kicsit "viselkedni". De csak úgy és csak akkor, amikor a kedvünk tartja! Amikor nem tartja kedvünk, akkor meg nem. Ja, és persze a mennyország. Az nyilván adott. Miránk vár. Kire várna, ha nem miránk? Hiszen Jézus ezt te megígérted. Valami olyasmi van, hogy ezért haltál meg. Hát csak volt annak valami értelme?

Tudjátok mi ezzel a személyes Istenkével a baj?
Hogy hallgat. Mint Jézus Pilátus előtt.
És esze ágában sincs úgy ugrani, ahogyan mi fütyülünk.
Mert nem a mi kezünkben van a póráz vége... Hanem az övében.
És ameddig ezt nem éljük át nagy alázattal, addig Isten nem szól. Addig hallgat.
És ettől a csend félelmetes csend lesz. Üres. Fenyegető. Álmatlan éjszakát okozó.

De ugyanez a csend lehet ám békés is. Örömmel és szeretettel teljes.
Mikor? Ha belátjuk, hogy teremtmények vagyunk. Apró porszemek.
Amelyeknek még lábuk se lesz – ha Isten úgy akarja.
És ha ezt beláttuk, és leborultunk – nem ám a magunk által csinált Istenke,
hanem a hatalmas Isten előtt – akkor igazak lesznek ránk Habakuk próféta szavai:
"De én vigadozni fogok az Úr előtt, víg örömmel indít szabadtér Istenem. Az Úr, az én Uram ad
nekem erőt; olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem."
(Hab 3,18-19). Mert ahogyan Ézsaiás írja: "nagy örömöm telik az Úrban, víg örömmel indít
Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint
völegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit" (Ézs 61,10). Mert
ahogyan a zsoltáros mondja: "Isten ruház föl engem erővel, ő teszi tökéletessé utamat.
Lábamat a szarvaséhoz hasonlóvá teszi, magaslatokra állít engem" (Zsolt 18,33-34).

Itt szólal meg Berci. "ENNYI a jutalom?
Isten magaslatokra állít engem, és ott enged járni engem?
Egyrészt köszönöm szépen, nem kérek belőle. Tériszonyom van.
Másképp köszönöm szépen, vannak nekem magaslataim most is.
Ha te tudnád barátocskám, hogy tegnap is micsoda "high"-om volt...
Bercikém, te valamit itt nagyon nem értettél meg.
Azok a magaslatok, amelyekre Isten odaállít bennünket, nem olyan magaslatok,
amelyeket mi bármikor, bármekkora fantáziával el tudunk képzelni.
Nem is olyan fullasztó magaslatok, mint a Mount Everest.
Tériszonyunk sem lesz rajtuk.
Isten magaslatai olyan új dimenziók, amelyeken feltárul előttünk az igazi erő,
az öröm Teljessége és a Jézusban haladó utunk tökéletessége, amely az Atyához vezet.
Mert ezeken a magaslatokon megszólal az Isten.
Ahogyan a zsoltáros énekelte: A hatalmas Isten, az Úr szól,
és hívja a földet napkelettől napnyugatig.
Jön a mi Istenünk, nem hallgat (Zsolt 50,1.3).

És tudjátok mi következik akkor, amikor a mi Istenünk jön, nem hallgat, és felemel minket az Ő magaslataira? Ugyanaz fog történni velünk, ami Illés prófétával történt a Sínai-hegyén: "Amikor elvonult az Úr, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az Úr előtt; de az Úr nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az Úr nem volt ott a földrengésben. A földrengés után tűz támadt; de az Úr nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott." (1Kir 19,11-12).

Az erő, az öröm Teljessége és az út tökéletessége után jön a csend.

De ez a csend már szelíd, békés és szeretettel teljes.

Olyan csend ez, amely "letöröl minden könnyet a szemünkről" (Jel 21,4).

És akkor mi is szelídek, békések és szeretettel teljesek leszünk.

És együtt mondjuk a zsoltárossal: "Uram, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem. Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem" (Zsolt 131). Mint a gyermek, olyan most a lelkem. Ámen.

Imádkozzunk. Megváltó Urunk! Köszönjük, hogy kereszthaláloddal megnyitottad az örökre szabad utat nekünk az Atya felé. Köszönjük, hogy általad és benned jön a mi Istenünk, és nem hallgat. Köszönjük, hogy adsz nekünk erőt. Köszönjük, hogy olyan magaslatokon engedsz járni minket, amelyeket magunktól el sem tudnánk képzelni. Köszönjük, hogy letörölsz a szemünkről minden könnyet. És köszönjük, hogy megadod a Mennyei Atya szelíd, békés és szeretettel teljes csendjét nekünk. Mint a gyermek, olyan most a mi lelkünk. Mint a gyermek, olyan most a mi lelkünk.

Kérünk Mennyei Atyánk, hallgass meg minket, ahogyan még együtt, úgy fordulunk Hozzád, ahogy azt Fiad tanította nekünk: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül – felállva fogadjátok az áldást. (Áldásra emelt jobb kéz.) Isten szelíd és szeretettel teljes békessége, amely minden emberi értelmet fölülhalad őrizze meg szívedet és gondolataidat a Krisztus Jézusban. Ámen.